

Страни в главното производство

Прокуратура: Åklagaren

Подсъдим: Hans Åkerberg Fransson

Предмет

Преюдициално запитване — *Nararanda tingsrätt* — Тълкуване на член 6 ДЕС и на член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Национална съдебна практика, която изисква ясно основание, изведено от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи или от практиката на Европейския съд по правата на човека, за да може националната юрисдикция да не приложи национални разпоредби, които вероятно противоречат на принципа *ne bis in idem* — Национална правна уредба, според която едно и също нарушение на данъчното право може да се санкционира, от една страна, по административен ред — с данъчна санкция и, от друга страна, в наказателно производство — с наказание лишаване от свобода — Съвместимост с принципа *ne bis in idem* на национална система, която предвижда две отделни производства за санкциониране на едно и също противоправно деяние.

Диспозитив

1. Принципът *ne bis in idem*, прогласен в член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, допуска държава членка да наложи последователно данъчна и наказателноправна санкция за едно и също деяние, изразяващо се в неизпълнение на задълженията за деклариране за целите на данъка върху добавената стойност, ако първата санкция няма наказателноправен характер — нещо, което националната юрисдикция трябва да провери.
2. Правото на Съюза не регламентира връзката между Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., и правните системи на държавите членки и освен това не посочва какви последици трябва да бъдат изведени от националния съд при противоречие между гарантираните от тази конвенция права и разпоредба на националното право.

Правото на Съюза не допуска съдебна практика — съгласно която, за да бъде националният съд задължен да остави без приложение всяка разпоредба, която противоречи на гарантирано от Хартата на основните права на Европейския съюз основно право, това противоречие трябва да произтича ясно от текста на Хартата или от свързаната с нея съдебна практика, — когато тя отказва на националния съд правомощието да направи цялостна преценка, евентуално със съдействието на Съда на Европейския съюз, за съвместимост на посочената разпоредба с Хартата.

(¹) ОВ С 72, 5.3.2011 г.

Решение на Съда (голям състав) от 26 февруари 2013 г. (преюдициално запитване от *Bundesgerichtshof — Allemagne*) — *Air France/Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts*

(Дело С-11/11) (¹)

(Преюдициално запитване — *Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Членове 6 и 7 — Свързан(и) полет(и) — Отчитане на закъснение при достигане на крайния пункт на пристигане — Продължителност на закъснението, равна на или по-голяма от три часа — Право на обезщетение на пътниците*)

(2013/C 114/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Air France

Ответници: Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Предмет

Преюдициално запитване — *Bundesgerichtshof* — Тълкуване на членове 6 и 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218) — Състоящ се от няколко отсечки междуконтинентален полет — Ситуация, в която полетът пристига в крайният пункт на пристигане със закъснение от десет часа, независимо че закъснението при излитане е в границите, определени в член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 261/2004 — Евентуално право на обезщетение

Диспозитив

Член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 трябва да се тълкува в смисъл, че въз основа на посочения член се дължи обезщетение на пътник, пътуващ със свързани полети, ако първият от тях е излял със закъснение, по-малко от установените в член 6 от посочения регламент прагове за продължителност на закъснението, но въпреки това пътникът е достигнал крайния си пункт на пристигане със закъснение от три часа или повече след предварително планираното време за пристигане по разписание, тъй като посоченото обезщетение не зависи от наличието на закъснение при излитането на полета и следователно от спазването на изискванията в посочения член 6.

(¹) ОВ С 95, 26.03.2011 г.